

Skt. Hans – Sognepræst Johannes Krarup

Skt. Hans er egentlig helgendag for Johannes Døberen. Det er også et halvt år til jul og samtidigt den længste og lyseste dag. Skt. Hans har også været forbundet med hekseafbrænding. Hekseafbrænding er en forfærdelig ting, og der uden tvivl gjort justitsmord ved disse begivenheder. Mennesker blev gjort til skyld og syndebuk for andre menneskers ulykke.

Hekseafbrændinger er ikke en helt entydig sag. Jeg kender fra min barndom i Afrika til heksedoktorer, som blev bestilt til at gøre decideret ondsindede handlinger. Der var der ikke nødvendigvis en sondring mellem det åndelige og det fysiske. Noget af det, de gjorde, var regulær vold og mord, og ikke uskyldige heksekunster.

Johannes Døber var kendt for sine taler om at vende sig bort fra ondskab. Opgøret med hekse var også et opgør med ondskab, selvom der blev gjort mange fatale fejl.

Det er meget nemt at udråbe andre mennesker som hekse, og give dem skylden for vores mangel på lykke, succes og glæde. Men vi skulle måske rette os mod de grimme hekse, som bor inde i os. De er langt farligere, fordi vi som regel ikke har øje på dem, og de af den grund har frit råderum. Heksenes navne er mange. Jeg vil pege på tre.

Første heks er selvcentrering. Den er det sande menneskelivs største fjende. Den ødelægger alt fællesskab. Der hvor den og fællesskabet lever, der er fællesskabet kun på lånt tid. Hvor ville vores fællesskaber være meget rigere, hvis vi var i stand til at få brændt denne forfærdelige heks.

Anden heks er hypnotisering af ydre ting. Ingen lever som sjæle i et lufttomt rum. Vi har brug for mad og drikke. Vi har brug for et sted at bo. Der er så mange gode ting, der kommer til os. Men de ydre ting kan få magten over os på en sådan måde, at vi kommer til at leve for dem, så vi er til for dem. Det forholder sig jo omvendt. Det skabte er blevet til for os.

Tredje heks er fornærmelsens magt i vores indre. Denne heks er i virkeligheden et barnebarn af den første heks. Fornærmelse er en meget naturlig og instinktiv reaktion, når vores øjne har låst os om os selv, og vi kun ser vores egne behov. Det er næsten som en is, der ikke kan tømme sig selv i sommerens stærkeste hede. Følelsen af fornærmelse, kan da godt være sund, hvis den er kortvarig, men hvis den gror sig fast, så er den kun til skade for os selv og andre.

Fornærmelse er en god vaccine mod sandheden. Fornærmelse kan holde ubehagelige sandheder ude af vores liv, så vores indre bliver et hjemsted for bittert vand. Denne tredje heks er som regel lidt nemmere at slippe af med, når man har brændt den første heks.

Lad os kæmpe for fællesskab og liv, der har dybde og er båret af ægte uselvisk kærlighed.

Glædelig Skt. Hans.